

[Agerschou]

bliver enige med fru Aase Olesen om, hvad det er, for jeg er bange for, at hensigten med fru Aase Olesens diskussion er at prøve på at finde en anden måde at spare på end den, der nu tilsyneladende er i gang med at mislykkes.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Der skal overhovedet ikke være nogen tvivl om, hvad hensigten var med at prøve at bremse udviklingen i de sociale udgifter i maj-juni 1980. Det var alene at sikre, at de midler, vi havde, blev givet til dem, der havde størst behov. Jeg kan såmænd godt forestille mig, at jeg ikke kan blive enig med hr. Tinning og hr. Agerschou, men hvis nogen af de herrer havde et par almindelige børn, så ville de vide, at almindelige børn har man almindelige udgifter til. Det kan være medicinudgifter, det kan være vaskeudgifter, det kan være skæve hæle, og hvad ved jeg? Man kan godt påstå, det er et handicap, hvis man går meget skævt på sine ben, men det kan også være udtryk for et reelt og rigtigt handicap, f.eks. hos en spatiker. Det er derfor, jeg siger: der var en åbning hos de konservative. Det lyder, som om der også var en i fremskridtspartiet, men det sætter jeg ikke megen lid til.

Men lad os dog sammen med invalideorganisationerne forsøge at finde ud af, om vi ikke kan forbeholde de midler, vi har, til dem, der har rimelige behov for dem.

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Debatten er jo først og fremmest kommet til at dreje sig om, hvorvidt vi kan lave en afgrænsning af handicapbegrebet, som kunne anvendes i lovgivningen og i administrationen af den. Det vil jeg gerne koncentrere mine afsluttende bemærkninger om og sige, at når jeg under udvalgsbehandlingen afviste, at man kunne lave en afgrænsning af handicapbegrebet og derigennem finde en mulighed for at afskære nogle grupper, som ikke skulle have adgang til lovens ydelser, så hang det klart sammen med, at det, der blev stillet som problemet her, var, om man kunne finde nogle diagnoser, nogle lægelige diagnoser, eller andre sygdomsgrupper, som vi kunne begrænse disse ydelser til. Dertil vil jeg gerne sige, at det efter min opfattelse er umuligt at

afgrænse handicapbegrebet som nogle bestemte sygdomsgrupper eller symptomgrupper og så afskære andre fra at få adgang til de samme ydelser, fordi de har nogle andre symptomer eller andre diagnoser.

Hvis vi derimod ændrer problemet derhen, at vi spørger: vil det være muligt nærmere at beskrive de situationer, de lidelser hos børnene, de situationer hos forældrene, som skaber et virkeligt behov for disse ydelser? – så tror jeg, der er en vej frem. Det er jo præcis det, som man i dag forsøger at gøre ved den konkrete behovsvurdering. Det er jo derfor, man lavede bestemmelserne om behovsvurderingen. Det var netop meningen, at de lokale sociale myndigheder skulle prøve at foretage en sådan helhedsbedømmelse.

Jeg vil ikke udelukke, at man kunne fastsætte sådanne retningslinjer administrativt, at man på dette grundlag kunne få en rimelig adskillelse af de mennesker, som har stærkt behov, og de mennesker, som har mindre behov for disse ydelser. Det vil jeg gerne medvirke til. Men jeg vil gerne samtidig understrege, at det var jo i meget høj grad for at få et materiale til noget sådant, at vi ville gennemføre den undersøgelse, som er i gang i socialstyrelsen. Det er klart, at resultaterne af denne undersøgelse vil betyde, at vi står på et langt sikrere grundlag, når vi skal prøve at udforme sådanne retningslinjer, end vi gør i dag. Men hvis man genoptager en udvalgsbehandling, så vil jeg gerne forsøge at samarbejde med socialudvalget om muligheden for allerede på nuværende tidspunkt at udforme visse retningslinjer.

Hvis lovforslaget bliver gennemført i den form, det har, hvad vil jeg så gøre til efteråret, spurgte fru Yvonne Herløv Andersen mig om. Dertil vil jeg gerne for det første sige, at den undersøgelse, som er i gang, vil jo foreligge til efteråret, og jeg vil naturligvis give tinget en redegørelse for resultaterne af denne undersøgelse.

Fru Yvonne Herløv Andersen stiller yderligere det spørgsmål, om jeg så vil fremsætte lovforslag. Nu forestiller vi os altså den situation, at man har fået gennemført det forslag, der foreligger her, og ført loven tilbage til den skikkelse, den havde tidligere. Dertil vil jeg gerne sige, at det afhænger selvfølgelig af resultaterne af undersøgelsen. Men hvis resultaterne af undersøgelsen overbevisende kan dokumentere, at der finder et forbrug af